

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hyperdvlia Mariana

**Berchmans, Johannes
Canisius, Jacobus**

München, 1636

Testimonivm P. Francisci Piccolomini.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55266](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55266)

TESTIMONIUM

P. FRANCISCI PICCOL-
lomini.

FVit Berchmanno vir hic olim in Phi-
losophicis scientijs Magister (hodie
à Secretis Societatis IESV) quo cum fa-
miliariter suas diuinarum rerum ratio-
nes eâ re communicare Berchmannus
consueuerat, quod videret illi Patri cor-
di esse, vt auditores sui integritate vitæ
florerent; illudq; studere, ne minus vir-
tute, pietatēque proficerent, quàm stu-
dio rerum Philosophicarum. Hanc ob
rem facultatem à superioribus impetra-
rat (quoties ad Magistri cubiculum ita-
bat) proponendi quaestiones, non so-
lùm de controuersijs studiorum, verùm
etiam de vsu cælestium rerum, quod ille
magna Patris delectatione faciebat, qui
virtutum eius præstantiam admiratus,
gaudebat scilicet, gratulabatúrque tam
sancto discipulo, qui sibi ad pietatem ef-

set

set incitamento, cæteris collegis exemplo. Hic itaque P. Franciscus Piccolomini, cum post sui discipuli huius obitum in triclinio, ex altiori loco de virtutibus, rebûsque ab eo gestis dixisset, deinde testimoniũ etiam literis consignauit, quo strictim initio vniuersales quasdam, sed momenti magni sententias præmisit; porro speciatim ad eius bonitatem virtutemque descendendo scripsit in hæc verba.

Cum mandatũ sit auctoritate Maiorum, vt ea vniuersim in medium proferram, quorum de Beatæ memoriæ Fratris nostro Ioanne meminissem, id verò lubens volensque facio, non tam vt testimonio meo certitudinem, atq; auctoritatẽ virtutibus eius conciliem, quàm vt specimen aliquod præbeam summæ illius opinionis obseruationisque, quã semper erga eum fui, suspiciens in terris luuenem instar Angeli de cælo. Et quantum quidem ad animi interiora attinet, quoniam ille (seu demissionis aut in-

structionis suæ, seu pudoris mei causa) eorum participem me esse voluit, illud ante omnia affirmo, triennio, quo Philosophiæ spatia confecit, quoque continenter mecum versatus est, in cubiculum meum quotidie semel aut iterum familiariter ventitabat, nunquam vel publice vel priuatim à me obseruatum defectum vllum quàm leuissimū, sed è contrario modestiam præcipuam perpetuam quadam vultus, morumque constantiam adstrictam.

Deinde neminem vidisse me fateor adeò cælestibus rebus imbutum, adeoque facilè ac veluti suapte naturam obijcientem se præsentia DEI, & quod maximè admirandum, simul tam præsentem sibi attentumque ijs, quas agebat rebus, & domesticis omnibus ad quæcunque obsequia promptum.

Tertiò nullum id ætatis noui tam capacem arduissimarum cogitationū, aut tanta DEI cognitione atque arte exercendæ religiosæ perfectionis præditum.

Quar-

Quarto, neminem reperi, qui in vulgari communique nostrâ vitâ minus haberet rei vulgaris aut communis, quiq; magis ad viuum exprimeret effigiem verarum virtutum singularisque illius perfectionis, quæ in prisca Religionis nostræ Patribus elucebat; quorum vitas resque gestas nemo, quod sciam, illo exactius conabatur imitari.

Quintò, non solum constantem sese in re semel susceptâ præbebat, sed & noua quæ excogitabat, adiungebat semper sui promouendi causa, prorsus vt cum aliquando ad me referret, quid rerum ageret à primo diei exordio, quantumq; continenter adderet rerum nouarum, liquido ei affirmavi, haud diu ita perseveraturum, si præcipuis solummodo rebus intentus, omisâ illa rerum minutarum curâ non desineret à se animoque suo studijs ita fatigato tot simul alias res tam exquisitè accuratèque exigere. Et euenit certè breui, quod fore prædixeram. Atque hæc generatim ad Dei

gloriã de seruo eius Ioanne dicta sunt.
 Haftenus de beato discipulo suo Berch-
 manno P. Franciscus Piccolomini, cuius
 in Philosophicis disciplinis ego Iacobus
 Canisius olim Romæ condiscipulus fui.

TESTIMONIVM,

P. THOMÆ MASSVCCI.

Hic vir in Collegio Romano rerum
 sacrarũ præfectus in paucis doctus,
 omniumque opinione spectarum vitæ
 integræ exemplar & oculus actuum
 virtutumque internarum Berchmanni
 testis in hanc sententiam scripsit. Obe-
 dientiæ sanctæ imperijs iussus ea scribe-
 re quæ commemorassem de spectatissi-
 mis virtutibus, sanctisque moribus opti-
 mi Fratris nostri Ioannis Berchmanni,
 quanto & è DEI gloria, & è bono nostro
 videbar obstrictior, etiamsi non interro-
 gatus de eo loqui, cuius conscientiae ar-
 cana tractavi extremo vitæ anno ab in-
 cunte